

ר"ת שלום כענין

ה'לכה חמשה עשר

① ר"ת
הקצנה
חמשה

אבל אחרי עקר גדול ראיתי לזכרו, והוא: שיכל אדם לומר: אם הם פרושי התורה - כפי אשר יסדנו' - מקבלים מפי משה כמו שאמרנו מדבריהם: "כל-התורה נאמרו כללותיה ופרטותיה ודקדוקיה מסיני" - אם-כן, מה אלו ההלכות היחידות שנאמר בהן: "הלכה למשה מסיני"? וזה עקר יש לה בצמד על סודו, והוא: שפרושים המקבלים מפי משה, כמו שאמרנו מדבריהם - אין סתלקת בהם בשום פנים. שהרי מאז ועד עתה לא מצאנו מחלקת שנקלה בזמן מן-הזמנים, מימות משה ועד רב אשי, בין התקמים שיאמר אהד: המוציא עין חכרו - יוציאו את עינו, שנאמר: עין בעין (דברים יט, כא); ויאמר השני: אינו אלא לפר"י בלכד שחבב לתת. ולא מצאנו גם-כן מחלקת במה שאמר הכתוב: פרי עץ הדר (ויקרא כג, מ) עד שיאמר אהד, שהוא: אחרוג; ויאמר אחר, שהוא: חבושים, או רמונים, או זולתו. ולא מצאנו גם-כן מחלקת, בצען עבות" (שם), שהוא: הדס". ולא מצאנו מחלקת בדברי הכתוב: וקצתה את-כפה (דברים כה, יב), שהוא: לפר"י. ולא במה שאמר הכתוב: וכת איש כהן כי חסל קונות... באש חשרף (ויקרא כא, ט) - שזו הגזרה אין לנו לגזר אותה, אלא אם תהיה אשת איש על-כל-פנים. וכן גזרת הכתוב בנצרה אשר לא מצאו לה בתולים: ש"ס ק"ו, - לא מצאנו חולק בה ממה ועד עתה על-מי שאמר: שזה לא יהיה אלא אם היתה אשת איש והעידו עדים עליה: שאמר הקדושין ונתה בעדים והתראה. וכיוצא בהן בכלל המצוות - אין מחלקת בהן, שכלן: פרושים מקבלים מפי משה, ועליהם ועל-דומיהם אמרו: "כל-התורה נאמרו כללותיה ופרטותיה ודקדוקיה מסיני". אבל אף-על-פי שהם מקבלים ואין מחלקת בהם - הרי היא מחקמת התורה הנתונה לנו, שנוכל להוציא ממנה אלו הפרושים בדרך מדרכי הסברות, והאסמכתות, והראיות, והרמזים המצואים במקרא. וכשתראה אותם במלמוד מעינים וחילקין זה על-זה במערכת העיון ומביאין ראיות על-אחד מאלו הפרושים והדומה להם, בגון מה שאמרנו במאמר הכתוב, פרי עץ הדר": אזלי יהיה רמונים, או חבושים, או זולתם? עד שהביאו ראיה עליו ממה שנאמר: פרי עץ הדר ואמרו: "עץ שפעם עזו ופריו שוין". ואמר אחר: פרי עץ הדר באיגרות משנה לשנה": ואמר אחר: פרי הדר על-כל-מים" - אלו הראיות לא 36 הביאון מפני שנסתבש עליהם הענין, עד שנודע להם מהראיות

pe (2)

האזהרה: אבל ראינו בלא ספק, מיהושע צד-עמה, שהאחרון
 הוא לוקחים עם הולך בבל-שנה ואין בו מחלקת. אבל הקרו
 על-הקמו הנמצא בכתוב לזה הפרוש המקביל. וכן היא באמתם
 על-ההודס' וראיתם על-דיגי אברים בעלש ממון, והוא מה-
 שתיב מי שהשחית אבר מאברי תברו: וראיתם גם-כן על-בת
 איש פהו הנזכר לצי, שהיא - אשת איש, ובל-הדומה לזה
 נהג רק על-העקר הזה. וזה ענין מה-שאמרו: בקלומיה
 ופרסומיה, רצו לומר: הענינים שנוכל להוציאם
 בקבל ופרט ובשאר שדש פשרה מדות, והם מקבילים
 מפי משה מסיני. ובל, אף-על-פי שהם מקבילים מפי משה, לא
 נאמר בהם: הלקה למשה מסיני. שאין לומר: פרי עץ הדור,
 הוא: אחרוג - הלקה למשה מסיני, או חובל בתברו משלם
 ממון - הלקה למשה מסיני, שקבר נחברר לנו שאנו הפרושים
 בלם מפי משה ויש להם רמזים במקרא, או יוציאו אותם
 בדרך מזרכי הסקרא, כמו שאמרנו. ועל-כן: בל-דבר שאין
 לו רמז במקרא ואינו נקשר בו, ואי אפשר להוציאו
 בדרך מזרכי הסקרא - עליו לבדו נאמר: הלקה
 למשה מסיני. ובשביל זה, לשאמרנו: שעורין הלקה
 למשה מסיני, הקשו עלינו ואמרו: מקני מה אתה
 אומר שהם הלקה למשה מסיני - והנה, שעורין נרמו עליהם
 בפסוק, באמרו: ארץ חסה ושערה, וגפן ותאנה ורמון, ארץ-
 זית שקן ודקש" (דברים ת, ח) זו תהנה המשובה: שהיא הלקה
 למשה מסיני, ואין לשעורין צפרי להוציא אותם
 ממנו בדרך סקרא, ואין להם רמז בבל-התורה,
 אבל נסקמה זאת המצנה לזה הפסוק קסמן, כדי
 שיהא נודע ונוקר, ואינו מענין הכתוב. והו ענין
 מה-שאמרו: קרא אסמקא בצלמא, בבל-מקום שזכורה.

(3) אה סההדרין כפ:

דב-איש אבר שחייין רמלי עבודה נדר ב
 רבנן פדעי ראש ולא חולי עבודה לא נדר בנן מתיבי זוא
 שכמותה פדעי ראש לשחייין בשלמא שחייין דכתיב יין ושנ
 אל תשת אתה ובגדך ולא תחזור אלא פדעי ראש מנא לן דאחיקש שח
 לן לפדעי ראש כתיב וראשם לא יגלחו ופדעי לא ישלחו (זכתיב) יין לא ישו
 ויגו מה שחייין בפרה אף פדעי ראש כפרה וכוונה מה שחייין דכתי
 עבודה אף פדעי ראש יא דמלי עבודה קשיא אבר ליה רבינא לרב איש ה
 קר ולא איתא דחוקא מן אמה ולפיכך דא ראב רב תמא דברו
 ס מתוך משה רבינו לא למרע עד שבא דחוקא ולמרע כלל בן נבר על ל
 יערל בשר לא יבא אל פדעי לשחייין עד ולא בא דחוקא מן אמרת אל
 גברא נסיד ליה תמא דחוקא וחסכה אקרא דג נמא נסיד ליה ואת
 דחוקא וחסכה אקרא

תנול בשד. שמנו אלו ממה מלה: לא יבא. היטע חכמה מדני
 קבל בעלמא ולא לקי מלה:

סג סג

ח הערל חרי הוא כבן נבר שני כל בן נבר עול לב ועול בשר לפיכך ערל שעבד חילל עבודתו וזוהו כו
 שעבד אבל אינו חייב מיתה:

(5)
 רמא
 סג
 סג

שם ברש"י ד"ס לא יבא. ובינו חכמה מדני קבל
 בעלמא ולא לקי עלי: אכן כדמכ"ס (פ"ז מה'
 כ"אח מקדש) כ' דלקי משום דהו כז וטכ"ס מ' כ' שז דלוק
 משום דהו חכמה מדני קבל ולוקן חכמה חכל אי אפשר
 למר ק דכסדיא חמריין בכטרוה (דט"ז ט"ח) דמכח סילכחא
 ואיסורא חכמה לאו ליכא וכן כחכ כפי' סרין כפ' כלל גדול
 דאין לוקן חכמה לחכמה מסיני וכן מוכח ג"כ דשם כריסכ"א
 כפ"ג דמכח כחכ שטען שז אמש שלוקן על חמכ סלכח
 שחיקה וי"ח כריסוח ע"א ולכן ליל דטעמא דהרמ"ס כיון
 דחוקאל ע"כ לא חידש חכמה זש ונדחוייפח לה כתיב
 ואלפסי כרי ליה חכמה כדריסוח דלמיל ע"כ סלכחא כז
 משוי ליה ויחוקאל חכמה חקרא חכל חכמה חין לוקן:

(6)
 סג
 סג
 סג

7) פסוקים ויקרא יט כז כח

וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו ואת פרוי שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעית יהיה כל פרוי קדש הוללים ליהוה ובשנה החמישית תאכלו את פרוי להוסוף לכם תבואתו את יהוה אלהיכם:

הן הם ירדש את מן הוזה בכל מקום יעלה הלכה והבלאים מדברי סופרים מא הלכה את רב יהודה את שמאלו הלכה מדנה שלא את רבי יודן הלכה למשה סמני

11) פסוקים ויקרא יט כז כח

1) ויקרא יט כז כח
1) ויקרא יט כז כח
1) ויקרא יט כז כח

1) ויקרא יט כז כח

1) ויקרא יט כז כח
1) ויקרא יט כז כח

12) ע"ה ע"ה ע"ה ע"ה

13) ויקרא יט כז כח

14) ויקרא יט כז כח
15) ויקרא יט כז כח

16) ויקרא יט כז כח
17) ויקרא יט כז כח

18) ויקרא יט כז כח
19) ויקרא יט כז כח

20) ויקרא יט כז כח

21) ויקרא יט כז כח
22) ויקרא יט כז כח

16) אבא רבה בר יוחנן אמר

רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

בגדר דין פריעת המילה

1. ועיין יבמות (עא): דלא ניתנה פריעת
מילה לאברהם אבינו שנאמר בעת ההיא אמר ד'
אל יהושע וכו' ושוב מול את בניי שנית, והקשו
שמה בתוס' ד"ה לא, וא"ת אם לא ניתנה פריעה
ער יהושע... הא כתיב אלה המצוות שאין
בניא רשאי לחדש דבר מעתה. וי"ל דהלמ"ס
היא, והושע אסמכי אקרא. והעיר בזה רבנ'
הגרי"ד הלוי סאלאווישישק שליט"א, שיש
להסתפק בגדר הך הלל"מ, אם היא בבחינת הלכה
המחודשת, שנוסף על ענין המילה בעיני נמי
ופריעה - כענין נוסף בפני"ע; או שהיא בבחינת
הלכה המפרשת, שההלמ"ס גילתה לנו להבין
פירושה דקרא דיטול בשר ערלתו, דלא ר"ל
שיחתוך, אלא ר"ל שיצלה אה העטרה, אשר
מה"ט בעיני לפריעה, בכדי שתהא העטרה
מגולה

15) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

17) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

18) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

19) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

20) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

21) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

22) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

23) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

24) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

25) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

26) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

27) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

28) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

29) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

30) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

31) אבא רבה בר יוחנן אמר
רב לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו
שנאמר בקצת היצא אבר ה' אל הישע
עשו לך חרות וצדק וכו'

